

गंगालहरी

{॥ गंगालहरी ॥}

समृद्धं सौभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि तन्

महेश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशोः ।

श्रुतीनां सर्वस्वं सूक्तमथ मूर्तं सुमनसां

सुधासोदर्यं ते सलिलमशिवं नः शमयतु ॥ १ ॥

दरिद्राणां दैन्यं दूरितमथ दुर्वासनहृदां

द्रुतं दूरीकुर्वन् सकृदपि गतो दृष्टिसरणिम् ।

अपि द्रागाविद्याद्रुमदलनदीक्षागुरुरिह

प्रवाहस्ते वारां श्रियमयमपारां दिशतु नः ॥ २ ॥

उदङ्गुणार्तगुस्फुटकपटहेरम्बजननी-

कटाक्षव्याक्सेपम्बणजनितसंक्षोभनिवहाः ।

भवन्तु त्वङ्गन्तो हरशिरसि गङ्गातनुभुव-

स्तुरङ्गाः प्रोत्तुङ्गा दूरितभयभङ्गाय भवताम् ॥ ३ ॥

तबालम्बादम्ब स्फुरदलघुगर्वेण सहसा

मया सर्वेह्वङ्गासरणिमथ नीताः सुरगणाः ।

इदानीमौदास्यं भुजसि यदि भागीरथि तदा

निराधारो हा रोदिमि कथय केषामिह पुरः ॥ ४ ॥

स्मृतिं याता पुंसामकृतसुकृतानामपि च या
हरत्यस्तुसुद्धां तिमिरमिव चन्द्रांशुसरणिः ।
इयं सा ते मूर्तिः सकलसुरसंसेव्यसलिला
ममान्तःसन्तापं त्रिविधमपि पापं च हरताम् ॥ ५ ॥

अपि प्राज्यं राज्यं तृणमिव परित्यज्य सहसा
बिलोलद्वानीरं तव जननि तीरं श्रितवताम् ।
सुधातः स्वादीयस्सलिलभरमातृप्तिं पिवतां
जनानामानन्दः परिहसति निर्वाणपदवीम् ॥ ६ ॥

प्रभाते स्नातीनां नृपतिरमणीनां कुचतटी-
गतो यावन्मातर्मिलति तव तोयैर्मुग्मदः ।
मृगान्तावद्वैमानिकशतसहस्रैः परिवृता
विशन्ति स्वच्छन्दं विमलवपुषो नन्दनवनम् ॥ ७ ॥

स्मृतं सद्यः स्वस्तं विरचयति शान्तं सकृदपि
प्रगीतं यत्पापं ऋत्विधिं भवतापं च हरति ।
इदं तद्गङ्गाति श्रवणरमणीयं खलु पदं
मम प्राणप्रान्ते वदनकमलान्तर्विलसतु ॥ ८ ॥

यदन्तः खेलन्तो बहलतरसन्तोषभरिता
न कान्का नानाधीश्वरनगरसाकाङ्क्षमनसः ।

निवासाल्लोकानां जनिमरणशोकापहरणं
तदेतन्ते तीरं श्रमशमनधीरं भवतु नः ॥ ९ ॥

न यत्साम्नाद्वैरपि गलितभेदैरवसितं
न यस्मिन् जीवानां प्रसरति मनोवागवसरः ।
निराकारं नित्यं निजमहिमनिर्वासिततमो
विशुद्धं यत्तत्त्वं सुरतटिनि तत्त्वं न विषयः ॥ १० ॥

महादानैर्ध्यानैर्वह्निविधवितानैरपि च यन्
न लभ्यं घोरान्तिः सुविमलतपोराशिभिरपि ।
अचिन्त्यं तद्विज्ञोः पदमखिलसाधारणतया
ददाना केनासि त्वमिह तुलनीया कथय नः ॥ ११ ॥

नृणामीक्षामात्रादपि परिहरन्त्या भवभयं
शिवायास्ते मूर्तेः क इह महिमानं निगदतु ।
अमर्षल्लानायाः परममनुरोधं गिरिभुवो
विहाय श्रीकृष्णः शिरसि नियतं धारयति याम् ॥ १२ ॥

विनिन्द्यान्यन्तैरपि च परिहार्याणि पतितै-
रवाच्यानि ब्राह्मैः सपुलकमपास्यानि पिशुनैः ।
हरन्ती लोकानामनवरतमेनांसि कियतां
कदाप्यश्रान्ता त्वं जगति पुनरेका विजयसे ॥ १३ ॥

श्वलन्ती श्वलोकैकादवनितलशोकापहृतये
जटाजूटग्रन्थौ यदसि विनिबद्धा पुरभिदा ।
अये निर्लोभानामपि मनसि लोभं जनयतां
गुणानामेवायं तव जननि दोषः परिणतः ॥ १४ ॥

जडानन्धान् पङ्गुन् प्रकृतिवधिरानुक्तिविकलान्
ग्रहग्रस्तानस्ताखिलद्वरितनिसारसरणीन् ।
निलिम्पिर्निर्मुक्तानपि च निरयास्तर्निपततो
नरानश्च त्रातुं त्वमिह परमं तेषजमसि ॥ १५ ॥

श्वभावश्वच्छानां सहजशिशिराणामयमपा-
मपारस्ते मातर्जयति महिमा कोऽपि जगति ।
मुदायं गायन्ति ह्यतलमनवद्यद्व्यतिभूतः
समासाद्याद्यापि स्फुटपुलकसान्द्राः सगरजाः ॥ १६ ॥

कृतस्फुटैर्नक्कानथ ऋतिंति सन्तुष्टमनसः
समुद्धर्तुं सन्ति त्रिभुवनतले तीर्थनिबहाः ।
अपि प्रायश्चित्तप्रसरणपथातीतचरिता-
न्नरान्नीकर्तुं त्वमिव जननि त्वं विजयसे ॥ १७ ॥

निधानं धर्माणां किमपि च विधानं नवमुदां
प्रधानं तीर्थानाममलपरिधानं त्रिजगतः ।

समाधानं बुद्धेरथ खलु तिरोधानमधियां

श्रियामाधानं नः परिहरतु तापं तव वपुः ॥ १८ ॥

पुरो धावं धावं द्रविणमदिराघूर्णितदृशां

महीपानां नानातरुणतरुखेदस्य नियतम् ।

ममैवायं मन्तुः स्वहितशतहस्तुर्जडधियो

वियोगस्ते मातर्यदिह करुणतः क्षणमपि ॥ १९ ॥

मरुत्नीलालोलल्लहरिलुलितान्शो जपटली-

श्वलं पांसुब्रातच्छुरणविसरं कौञ्कुमरुचि ।

सुरस्त्रीवक्त्रोजम्बरदगरुजश्वलजटिलं

जलं ते जश्वलं मम जननजालं जरयतु ॥ २० ॥

समुत्पत्तिः पद्मारमणपदपद्मामलनखा-

निवासः कन्दर्पप्रतिभटजटाजूटभवेने ।

अथाहयं व्यासञ्ज्ञो हतपतितनिस्रारणविधौ

न कस्माद्दुःकर्मस्तव जननि जागर्तु जगति ॥ २१ ॥

नगेभ्यो यास्तीनां कथय तटिनीनां कतमया

पुराणां संगर्तुः सुरधुनि कपर्दोहधिररुहे ।

कया वा श्रीभर्तुः पदकमलमङ्गलि सलिलै-

स्तूलालेशो यस्यां तव जननि दीयेत कविभिः ॥ २२ ॥

विधत्तां निःशङ्कं निरवधि समाधिं विधिरहो
सुखं शेषे शेषतां हरिरविरतं नृत्यतु हरः ।
कृतं प्रायश्चित्तैरलमथ तपोदानयजनैः
सवित्री कामानां यदि जगति जागति जननी ॥ २३ ॥

अनाथः स्नेहार्द्रां विगलितगतिः पुण्यगतिदां
पतन् विश्वोद्धर्त्रीं गदविगलितः सिद्धतिष्ठजम् ।
सुधासिन्धुं तृष्णाकुलितहृदयो मातरमयं
शिशुः सम्प्राप्तुञ्चामहमिह विदध्याः समुचितम् ॥ २४ ॥

विलीनो वै वैवस्वतनगरकोलाहलभरो
गता दूता दूरं क्वचिदपि परेतान् मृगयितुम् ।
विमानानां ब्रातो विदलयति वीथिर्दिविषदां
कथा ते कल्याणी यदवधि महीमण्डलमगात् ॥ २५ ॥

स्फुरत्कामक्रोधप्रबलतरसङ्घातजटिल-
अरञ्जालाजालञ्जलितवपुषां नः प्रतिदिनम् ।
हरन्तां सन्तापं कमपि मरुदुल्लासलहरि-
च्छटाचङ्गुपाथःकणसरणयो दिव्यसरितः ॥ २६ ॥

इदं हि ब्रह्माण्डं सकलभुवनाभोगभवनं
तरङ्गैर्यस्यान्तर्लुठति परितस्तिन्दुकमिव ।

स एष श्रीकृष्णप्रविततजटाजूटजटिलो

जलानां सञ्घातस्तव जननि तापं हरतु नः ॥ २७ ॥

त्रपन्ते तीर्थानि त्वरितमिह यस्योद्धृतिविधौ

करं कर्णे कुर्वन्त्यपि किल कपालिप्रभृतयः ।

इमं त्वं मामस्व त्वमियमनूकम्पार्द्रहृदये

पुनाना सर्वेषामघमथनदर्पं दलयसि ॥ २८ ॥

श्वपाकानां ब्राह्मेरमितविचिकिंसाविचलितै-

विमुक्तानामेकं किल सदनमेनःपरिषदाम् ।

अहो मामुद्धर्तुं जननि घटयन्त्याः परिकरं

तव श्लाघां कर्तुं कथमिव समर्थो नरपशुः ॥ २९ ॥

न कोहप्येतावन्तं खलु समयमारभ्य मिलितो

यद्दुष्कारादारान्द्रवति जगतो विस्मयभरः ।

इतीमामीहां ते मनसि चिरकालं स्थितवती-

मयं सम्प्राप्तोऽहं सफलयितुमस्व प्रणय नः ॥ ३० ॥

श्वभ्रुव्यासङ्गो नियतमथ मिथ्याप्रलपनं

कूतर्केश्वभ्यासः सततपरपैशुन्यमननम् ।

अपि श्रावं श्रावं मम तु पुनरेवं गुणगणा-

नृते त्वत्केना नाम ऋणमपि निरीक्षेत वदनम् ॥ ३१ ॥

बिशाढाढ्याढाढ्याङ किढिह नयनाढ्याङ खलु ढलङ
न याढ्याढालीढा ढरढरढगीया तव तनुः ।
अयङ हि न्यङ्कारुु ङननि ढनुङस्य ःवणयु-
र्ययुनरुङ्त्यरुतङ्गव लहरिलीलाकलकलः ॥ ७२ ॥

बिढानैः ःङ्ङन्दङ सुरढुरढयङ्ते सुकुतिनः
ढतङ्ति द्राकु ढाढा ङननि नरकान्तः ढरवशाः ।
बिढागुहुयङ तङ्मिन्नशुढढयढुतुु ङनढदे
न यतु त्वङ लीलादलितढनुङाशुषकलुषा ॥ ७३ ॥

अढि ङुङुुु बिढुरानबिरतढुशङुुु ङुरुसतीः
ढिवङुुु ढैरुयङ ढुनरढि हरङ्गुङ्ङ कनकढु ।
बिहाय त्वयुङ्ते तनुढतनुदानाधुवरङुुुषा-
ढुढर्यङ्ङुुु कुरीडङ्गुुुखिलसुरसङ्गुुुबितढदाः ॥ ७ॣ ॥

अलढ्याङ सुौरढ्याङ हरति सततङ यः सुढनसाङ
ङ्गुुुढादेव ढुराणानढि बिरहशङ्गुुुङ्गुुुतहुदामु ।
तुदीयानाङ लीलाङलितलहरीणाङ ब्यतिकरुतु
ढुनीते सुुहुढि दुरागहुहु ढवढानङ्गुुुढुवनढु ॥ ७॥ ॥

कियङ्गुुुः सङ्गुुुके नुयतढिहुलुुुकारुुघटकाः
ढरु ढुतातुनः कति ङ ढरलुुकढुरणयिनः ।

सुखं शेते मातसुव खलु कृपातः पुनरयं
जगन्नाथः शश्वत्तुयि निहितलोकद्वयभरः ॥ ७७ ॥

भवत्या हि ब्रात्याधमपतितपाथुपरिषत्
परित्राणस्नेहः श्लथयितुमशक्यः खलु यथा ।
ममाप्येवंप्रेमा दुरितनिवहेषुश्च जगति
स्वभावोऽयं सर्वैरपि खलु यतो दुष्परिहरः ॥ ७८ ॥

प्रदोषान्तर्गत्यं पुरमथनलीलौद्धृतजटा-
तटाभोगप्रेङ्गल्लहरिभुजसन्तानविधुतिः ।
बिलक्रोडक्रीडज्जलडमरुटङ्कारसुभग-
स्तुरोधन्तां तापं त्रिदशतटिनीताणुवविधिः ॥ ७९ ॥

सदैव त्रय्येवार्पितकुशलचिन्ताभरमिमं
यदि त्वं मामश्च त्यजसि समयेऽस्मिन्नुविषमे ।
तदा विश्वासोऽयं त्रिभुवनतलादस्तमयते
निराधारा चेयं भवति खलु निर्व्याजकरुणा ॥ ८० ॥

कपर्दादुल्लस्य प्रणयमिलदर्धाङ्गयुवतेः
पुरारेः प्रेङ्गन्त्ये मृदुलतरसीमन्तसरणौ ।
भवान्या सापत्न्यस्फुरितनयनं कोमलरुचा
करेणाम्फिष्ठास्ते जननि विजयन्तां लहरयः ॥ ८० ॥

प्रपद्यन्ते लोकाः कति न भवतीमत्रभवती-
मुपाधिस्तत्रायं स्फुरति यदतीष्ठं वितरसि ।
शपे तुभ्यं मातर्मम तु पुनरात्मा सुरधुनि
स्वभावदेव द्वयमितमनुरागं विधुतवान् ॥ ४१ ॥

ललाटे या लोकैरिह खलु सलीलं तिलकिता
तमो हस्तुं धत्ते तरुणतरमार्तगुतुलनाम् ।
बिलुम्पन्ती सदयो विधिलिखितदूर्वर्णसरणिं
द्विदीया सा मृत्ना मम हरतु कृत्स्नामपि शुचम् ॥ ४२ ॥

नरान् मृटांस्तुज्जनपदसमासक्तमनसो
हसन्तः सोम्लासं विकचकुसुमव्रातमिषतः ।
पुनानाः सौरभ्यैः सततमलिनो नित्यमलिनान्
सखायो नः सन्तु त्रिदशतटिनीतीरतरवः ॥ ४३ ॥

यजन्त्येके देवान् कठिनतरसेवांस्तदपरे
वितानव्यासक्ता यमनियमरक्ताः कतिपये ।
अहं तु त्वन्नामस्मरणकृतकामस्त्रिपथगे
जगज्जालं जाने जननि तृणजालेन सदृशम् ॥ ४४ ॥

अविश्रान्तं जन्नावधि सूकृतजन्मार्जनकृतां
सतां श्रेयः कर्तुं कति न कृतिनः सन्ति विबुधाः ।

निरञ्जलम्बानामकृतसुकृतानां तु भवतीं

विनाहमुष्मिङ्ग्लोके न परमवल्लोके हितकरम् ॥ ४५ ॥

पयः पीत्वा मातस्तव सपदि यातः सहचरै-

विमूढैः संरञ्जुं क्वचिदपि न विश्रान्तिमगमम् ।

इदानीमुत्सङ्गे मृदुपवनसङ्घारशिशिरे

चिराद्द्विद्रं मां सदयहृदये शायय चिरम् ॥ ४६ ॥

वधान द्रागेव द्रुतिमरमणीयं परिकरं

किरीटे बालेन्दुं नियमय पुनः पन्नगगणैः ।

न कुर्यात्सुं हेलामितरजनसाधारणतया

जगन्नाथस्यायं सुरधुनि समुद्धारसमयः ॥ ४७ ॥

शरच्छन्दश्चेतां शशिशकलश्चेतालमुकुटां

करैः कुञ्जाञ्जो जे वरभयनिरासौ च दधतीम् ।

सुधाधाराकाराभरणवसनां शुभ्रमकर-

स्थितां त्वां ये ध्यायन्त्युदयति न तेषां परिभवः ॥ ४८ ॥

दरस्मितसमुल्लसद्दनकान्तिपूरामृतै-

र्भवञ्जलनर्भजिताननिशमूर्जयन्ती नरान् ।

चिदेकमयचन्द्रिकाचयचमङ्कृतिं तवती

तनोतु मम शन्तनोः सपदि शन्तनोरङ्गना ॥ ४९ ॥

मन्त्रैर्मीलितमौषधैर्मुकुलितं व्रस्तं सुराणां गणैः
व्रस्तं सान्द्रसुधारसैर्विदलितं गारुत्वातेर्ग्रावभिः ।
वीचिष्कालितकालियाहितपदे स्वर्लोककल्लोलिनि
त्वं तापं तिरयाधुना मम भवद्भालावलीटात्वनः ॥ ५० ॥

द्व्यते नागेन्द्रकृतिप्रमथगणमणिश्रेणिन्दीन्दुमुख्यं
सर्वस्वं हारयित्वा स्वमथ पुरभिदि द्राक् पनीकर्तुकामे ।
साकूतं हैमवत्या मृदुलहसितया वीक्षितायास्तवास्र
व्यालोलोलासिवल्लहरिनटघटीताण्डवं नः पुनातु ॥ ५१ ॥

विभूषितानङ्गरिपूतमाङ्गा सदयःकृतानेकजनातिभङ्गा ।
मनोहरौतुङ्गचलत्वरङ्गा गङ्गा ममाङ्गान्यमलीकरोतु ॥ ५२ ॥

इमां पीयूषलहरीं जगन्नाथेन निर्मिताम् ।
यः पठेत्तस्य सर्वत्र जायन्ते सुखसम्पदः ॥ ५३ ॥

Encoded and proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated त्oday

<http://sanskritdocuments.org>

Ganga Lahari Lyrics in Bengali PDF

% File name : gangAlaharI.itx

% Category : laharI

% Location : doc_devii

% Author : Jagannatha Pandit

% Language : Sanskrit

% Subject : philosophy/hinduism/religion

% Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

% Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com, Sunder Hattangadi

% Latest update : January 12, 2005, June 21, 2011

% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [October 13, 2015] at Stotram Website